

Arrest

nr. 351 795 van 20 augustus 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 18 februari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 13 mei 2026 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 16 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"De bestreden beslissing betreft het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 18 februari 2026.

Overeenkomstig (oud) artikel 39/81, vijfde en zevende lid van de Vreemdelingenwet "(...) doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie (...)" waarin "(...) alle aangevoerde middelen worden samengevat (...), dit "(...) behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft. (...)"

Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.

(Oud) artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

(Oud) artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Als bijlage bij de nota met opmerkingen voegt de verwerende partij een afschrift van de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de bestreden beslissing op 19 maart 2026 in persoon aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. Overeenkomstig (oud) artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op vrijdag 20 maart 2026 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve maandag 20 april 2026. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift pas op 8 mei 2026 op elektronische wijze aan de Raad werd overgemaakt, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in (oud) artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

In haar syntheseseminarie houdt de verzoekende partij voor dat de bestreden beslissing haar op 14 april 2026 ter kennis werd gebracht en dat er in het administratief dossier dat zij heeft opgevraagd, geen kennisgeving op datum van 19 maart 2026 is terug te vinden. De beroepstermijn dient volgens de verzoekende partij dan ook berekend te worden vanaf die 14de april 2026.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, bevindt er zich in het administratief dossier wel degelijk een akte van kennisgeving van de bestreden beslissing (stuk 25), waaruit blijkt dat deze op 19 maart 2026 werd afgetekend. De verzoekende partij toont niet aan dat zij een andere versie van het administratieve dossier zou hebben ontvangen, waarin deze akte van kennisgeving niet werd opgenomen. Met haar blote bewering dat zij niet in het bezit is van de akte van kennisgeving, doet de verzoekende partij geen afbreuk aan het feit dat deze zich wel degelijk in het administratief dossier bevindt. Het blijkt dat de bestreden beslissing ook later via aangetekend schrijven door de stad Gent op 14 april 2026 ter kennis werd gebracht, maar deze tweede betekening kan geen nieuwe beroepstermijn ten voordele van de verzoekende partij genereren en kan haar niet toestaan alsnog een ontvankelijk beroep in te stellen niettegenstaande de initiële termijn daartoe reeds is verstreken (cf. RvS 14 juni 2012, nr. 219.733).

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid, opgeworpen in de nota met opmerkingen lijkt dan ook te moeten worden bijgetreden.

De Raad wijst er op dat de termijn vervat in voormeld (oud) artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet van openbare orde is en strikt moet worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).”

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op twintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter,

D. D'HONDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

M. EKKA